

— Ὁ Κ. Δουτέλ, ὁ πλούσιος ἐργοστασιάρχης τοῦ Λυὸν, ἦτον ἐδῶ; τῆς εἶπεν ὁ Ἐδουάρδος, τὸν συνήνητσα χθὲς, ἤβλητα νὰ τὸν ἐπαιδίω.

— Διὰ τί;

— Ἰδὲ, ἀπεκρίθη δεικνύων αὐτῇ χαρτίον ἀνοικτόν.

— Τί εἶναι αὐτό;

— Τὸ συμφωνητικόν διὰ τοῦ ὁποίου ἐμβαίνω εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὡς ἰχνογράφος.

— Ἀ! ἀναφωνεῖ ξέπτοια ἐαυτὴν εἰς τὰς ἀγκάλας του, τώρα βλέπω διὰ μ' ἀγαπᾷς.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΕΘΡΙΗ ΤΗΣ ΔΙΧΜΑΔΩΣΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΠΕΡΣΑΙΣ.

Αἱ γυναῖκες τῶν ἀρχαίων Περσῶν ἔζων, ὡς ὅλαι τῆς Ἀνατολῆς, εἰς κατὰστασιν σχεδὸν πλησιάζουσιν τὴν δουλείαν, καὶ εἰς ἀπόλυτον ἐξάρτησιν τῶν πατέρων των ἢ τῶν συζύγων των. Ἀλλ' ἂν οἱ Ῥωμαῖοι εἶχον τὰ σατουρνάλια, κατὰ τὰ ὁποῖα οἱ δοῦλοι ἀπελάμβανον ἐλευθερίαν μέχρις ἀκολασίας, αἱ περσίδες ἦσαν ἐπίσης κυραὶ ἀπόλυτοι ἀπαξ τοῦ ἔτους, εἰς διάστημα εἰκοσι τεσσάρων ὥρων.

Τὸ ἔθνος ἐώρταζεν ἐορτὴν τινα ἐπίσημον, καλουμένην *Μερδγουϊράν* ἥτοι αἰχμαλωσίαν τῶν ἀνδρῶν, ἥτις ἦτο μεγίστη διὰ τὰς γυναῖκας. Κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα τοῖς συνεχωρεῖτο νὰ ζητήσωσιν οὐσινὰς ἤθελον συζύγους των. Τὴν ἡμέραν ταύτην αἱ κόραι εἶχον ἐπίσης τὴν ἐλευθερίαν νὰ δηλώσωσιν τὴν κλίσιν των πρὸς ἕνα σύζυγον, εὐκαιρία ἥτις εἶναι ἀπηγορευμένη κατὰ τὰς λοιπὰς τοῦ ἔτους ἡμέρας.

ΣΥΝΕΣΙΣ ΕΛΕΦΑΝΤΟΣ.

Εὐρωπαῖός τις διαμείνας εἰς Ταπροβάνην, ἐπεσκέφθη τοὺς ζωολογικοὺς κήπους τοῦ Λονδίνου. Τῷ εἰδείξαν ἐλέφαντα ζήσαντα εἰς Ταπροβάνην μέρος τῆς νεότητός του, ἐπλησίασεν εἰς τὸ ζῶον, καὶ δι' ἀστείότητα τῷ ἀπέτεινε λέξεις τινὰς χαιρετισμοῦ εἰς γλῶσσαν σιγκαλικήν· ἀλλὰ πάρτυτα ὁ ἐλέφας ἐπλησίασε τὸν ἐπισκεπτόμενον, καθ' ὅσον τῷ ἦτο δυνατόν, ἔτεινεν ἡσύχως πρὸς αὐτὸν τὴν προδοσκίδα του καὶ τὸν ἐθώπευε φιλικῶς, ὡς ἂν ἦσαν δύο συμπατριῶται συναντηθέντες εἰς τόπον ξένον.

ΥΪΚΗ ΣΤΟΡΓΗ.

Γυνὴ τις κάτοικος τῆς Λαπωνίας, ἀπολέσασα τὸν σύζυγόν της, ἔμεινεν ἐνδεὴς μὲ τρεῖς ἀνήλικας υἱούς, εἵπινες μόλις ἐν ἰδρώτι τοῦ προσώπου των ἀπελάμβανον τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Τὸ ἡμερομίσθιον, τὸ ὁποῖον, καίτοι αὐξάνον ὁσημέρι, δὲν ἤρκει εἰς τροφήν

των, καὶ ἡ πρὸς τὴν ταλαίαν μητέρα των ἐνθερμος ἀγάπη, παρεκίνησεν αὐτοὺς νὰ ἐπιληρθῶσι παραδόξου τινὸς μέσου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν πρὸς ζωάρεϊαν. Ἀρτίως τότε εἶχε διακηρυχθῆ εἶ, ὅστις ἀνεκάλυπτε καὶ παρέδιδεν εἰς τὴν ἀρχὴν τὸν κλέπτην ἐμπορευμάτων τινῶν, οὗτος ἤθελε λαβεῖ δῶρον βαλάντιον ἀργυρίου. Ὅθεν συνελθόντες οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ καὶ συσκαφθέντες ἀπεφάσισαν ἐκ συμφώνου εἰς ἐξ αὐτῶν νὰ προσποιηθῇ τὸν κλέπτην, οἱ δὲ ἄλλοι νὰ τὸν παραδώσωσιν εἰς τὴν ἀρχὴν δέσμιον. Ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ ἴδωσι τίς ἐμαλλε νὰ γενῇ θῦμα τῆς υἱικῆς στοργῆς, ἐκλήρωσαν, καὶ ἔλαχεν ὁ νεώτερος, τὸν ὁποῖον ἄθων ὄντα, ἀπῆγον εἰς τὸ δικαστήριον οἱ δύο ἄλλοι ἀδελφοὶ του, οἱ ὁποῖοι, φυσικῶς τῷ λόγῳ, ἔλαβον τὸ ὑποσχεθὲν δῶρον. Ἀλλὰ ταχέως συνειδότις ἂν ἔτρεχε καὶ ἐμαλλε νὰ τρέξῃ κίνδυνον ὁ ἀδελφός των ἐν τῇ φυλακῇ, πειρῶνται παντὶ τρόπῳ νὰ εἰσδύσωσιν εἰς αὐτήν. Τοῦτο δὲ κατορθώσαντες, ἐναγκαλιζονται τὸν ἀδελφόν των, τὸν ὁποῖον καταφιλοῦντες καὶ βρέξαντες μὲ θερμὰ δάκρυα τὰς τρυφερὰς παρειάς του, ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια.

Ἐκ τοῦ ἀπροσδοκίτου τούτου θαύματος ἐκπλαγεὶς ὁ εἰσαγγελεὺς, προσταίτει ἕνα κλητῆρα, εἰπὼν αὐτῷ βριτῶς νὰ ἀκολουθήσῃ λαθραίως τὰ ἴχνη τῶν νεανίων. Ἐκπληρώσας κατὰ γράμμα ὁ κλητῆρ, τὴν προσταγὴν τοῦ εἰσαγγελέως, τῷ ἐκθέτει πιστῶς ὅτι, εἶδεν αὐτοὺς εἰσερχομένους εἰς οἰκίαν τινά, ἐπλησίασεν εἰς τὴν θύραν καὶ ἤκουσεν αὐτοὺς διηγουμένους τῇ μητρί των ὅτι, ἔπραξαν, καὶ ὅτι τέλος ἡ ἐνδεὴς μήτηρ ἤμα ἀκούσασα τὸ ὑπ' αὐτῶν πραχθὲν, ἐξέπεμψε γοεράς κραυγὰς, καὶ τοὺς ἠνάγκασε πάραυτα ν' ἀποδώσωσι ὅλοςχερῶς παρ' οὗ ἔλαβον τὸ δῶρον, εἰπούσα, ὅτι προέβρινε μᾶλλον τὸν ἀπὸ τῆς πεινῆς ἐπαγαγόμενον θάνατον, παρὰ νὰ ζῇ κατατηχομένη ἕνεκα τοῦ ἐν τῇ φυλακῇ φιλιότητος υἱοῦ της.

Θαυμάσας δὲ ὁ εἰσαγγελεὺς διὰ τὸ ἔκτακτον τοῦτο τῆς υἱικῆς στοργῆς διατάττει τὸν κλητῆρα νὰ φέρῃ ἐμπροσθέν του τὸν φυλακισμένον νεανίαν, τὸν ὁποῖον ἀνακρίνας οὕτως ἐπὶ τῆς περὶ οὗ ὁ λόγος κλοπῆς, τὸν ἠπειλεῖ ὅτι θὰ ὑποστῇ τὴν δεινοτάτην ποινήν. Ταῦτα εἰπόντος, ὁ νέος αἰφνης συνειδὼς ἑαυτῷ τῆς πρὸς τὴν μητέρα του ἀγάπης, ἵστατο ἐξ ἀναισθησίας ἀκινήτων. Οὐχ ἥτιον καὶ ὁ ἀνακριτὴς συνεκινήθη διὰ τὴν ἡρώϊκὴν ταύτην πράξιν, καὶ, ἐναγκαλισθεὶς σφιγκτὰ τὸν νέον, τρέχει μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα διὰ νὰ τῷ γνωστοποιήσῃ τὸ γεγονός. Θαυμάσας δὲ καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ διὰ τὸ διήγημα, λέγει τῷ εἰσαγγελεῖ νὰ τῷ πέμψῃ τὸν νέον ἐκεῖνον, διότι ἐπιθυμεῖ νὰ τὸν ἴδῃ. Ἄμα ἰδὼν αὐτόν, τῷ εἶπε λαβόμενος τῆς χειρὸς του, ἡ πράξις σου οὕτῃ μυρίων ἐπαίων εἶναι ἀξία, καὶ ἰδοὺ θὰ σὲ ἀνταμίσψω δι' αὐτήν. » τῷ προσδιορίζει δὲ ἀμέσως ἀντιμισθίαν τινά καὶ ἐτεῖς τούτου τὸν παραλαμβάνει μετὰ τῆς μητρός του καὶ τῶν ἀδελφῶν του εἰς τὰ ἀνάκτορα ἵνα τρέφωνται δαπάναις τοῦ Αὐτοκράτορος.